

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige lovbestemmelser i anledning af forslag til lov om vandforsyning m. v.

Fremsat den 10. januar 1978 af miljøministeren.

Kapitel 1.

Miljøministeriets forretningsområde.

§ 1.

I vandløbsloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 523 af 26. september 1973 som ændret ved § 22 i lov nr. 311 af 19. juni 1974 og § 11 i lov nr. 329 af 26. juni 1975, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 2, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

„Såfremt der inden for en afstand af 6 km oven for et registreret dambrug, jfr. § 83 a, foretages drænings- og udgrøftningsarbejde, skal der gives ejeren eller brugeren af det pågældende dambrug underretning om, hvornår arbejdet påbegyndes.“

2. § 3, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

3. I § 7, stk. 2, 3. pkt., udgår: „af amtsrådet, hovedstadsrådet eller ministeren for forureningsbekæmpelse“.

4. I § 7, stk. 3, ændres „vandforsyningslovens § 5, stk. 2“ til: „vandforsyningslovens § 9, stk. 2“.

5. I § 7, stk. 5, ophæves nr. 4, og i nr. 8 ændres: „§ 3, stk. 5“ til: „§ 3, stk. 4“.

Nr. 5-8 bliver herefter nr. 4-7.

Lovforslag. Folketingsåret 1977-78.

Miljømin. j. nr. D 22000-6.

6. Kapitel VIII (§§ 38-49) ophæves.

7. Efter § 83 indsættes:

„§ 83 a. Amtsvandinspektøren foretager en registrering af de dambrug, der findes inden for hans embedsområde. Nedlægges et registreret dambrug, skal ejeren meddele dette til amtsvandinspektøren, der derefter sletter dambruget af registret. Registret skal være fremlagt på amtsvandinspektørens kontor, og afskrifter kan rekvireres i forbindelse med planlægning af afvandingsarbejder.“

8. I § 100 indsættes som stk. 3:

„Stk. 3. Medfører indvinding af vand fra et vandløb, at arbejdet ved vandløbets vedligeholdelse i nævneværdig grad forøges, kan det pålægges vandindvindingsanlæggets ejer at yde et rimeligt bidrag til vandløbets regulering og vedligeholdelse.“

§ 2.

I lov nr. 372 af 13. juni 1973 om miljøbeskyttelse som ændret ved § 4 i lov nr. 288 af 26. juni 1975 foretages følgende ændringer:

1. I § 12, stk. 1, ændres „vandforsyningslovens § 13 giver tilladelse til et vandforsyningsanlæg“ til: „vandforsyningslovens § 20 giver tilladelse til et vandindvindingsanlæg til indvinding af grundvand“.

2. I § 13, stk. 1, ændres „vandforsyningslovens § 36“ til: „vandforsyningslovens § 20“.

3. I § 14, stk. 1, 1. pkt., ændres „vandforsyningsanlæg, hvortil der kræves tilladelse i henhold til vandforsyningslovens §§ 12 eller 13“ til: „vandindvindingsanlæg til indvinding af grundvand“.

4. I § 14, stk. 1, 2. pkt., ændres „vandforsyningslovens § 36“ til: „vandforsyningslovens § 20“.

5. I § 15, stk. 2, ændres „vandforsyningslovens § 5, stk. 2“ til: „vandforsyningslovens § 9, stk. 2“.

6. I § 15 indsættes som stk. 3:

„Stk. 3. Ministeren kan efter forhandling med de kommunale organisationer fastsætte regler om, i hvilket omfang de beføjelser, der efter §§ 12-14 er henlagt til amtsrådet henholdsvis hovedstadsrådet, kan udøves af kommunalbestyrelsen.“

Kapitel 2.

Fiskeriministeriets forretningsområde.

§ 3.

I lov nr. 66 af 23. marts 1965 om fersk-

vandsfiskeri ophæves § 31, stk. 2, og § 36, stk. 3.

Kapitel 3.

Ministeriet for offentlige arbejders forretningsområde.

§ 4.

I § 106, stk. 1, i lov om offentlige veje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 585 af 20. november 1975, ændres „efter § 12, stk. 5, § 14, stk. 2, og § 15, stk. 1, i lov om vandforsyning“ til: „efter vandforsyningslovens §§ 37 og 38, jfr. § 40 sammenholdt med § 5“.

§ 5.

I § 52 i lov om private fællesveje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 587 af 20. november 1975, ændres „efter § 12, stk. 5, § 14, stk. 2, og § 15, stk. 1, i lov om vandforsyning“ til: „efter vandforsyningslovens §§ 37 og 38, jfr. § 40 sammenholdt med § 5“.

Kapitel 4.

Ikrafttræden.

§ 6.

Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af miljøministeren.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget indeholder navnlig de konsekvensændringer i andre love, som bør foretages i forbindelse med gennemførelsen af forslag til lov om vandforsyning m. v.

Lovforslagets § 1, nr. 8, og § 2, nr. 3, indeholder dog mindre realitetsændringer i henholdsvis vandløbsloven og miljøbeskyttelsesloven. Herom henvises til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Med hensyn til de administrative og økonomiske konsekvenser, der vil være en følge af vandforsyningslovens revision, henvises til de bemærkninger, der er indeholdt i forslaget til lov om vandforsyning m. v.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

§ 1 indeholder de konsekvensændringer i vandløbsloven, der er en følge af gennemførelsen af forslaget til lov om vandforsyning m. v. Ændringerne må ses i sammenhæng med, at alle bestemmelser om indvinding af vand fra vandløb foreslås overført til vandforsyningslovgivningen.

Til nr. 1.

Ændringen er en konsekvens af, at vandløbslovens kapitel VIII foreslås ophævet, jfr. bemærkningerne til nr. 6.

Til nr. 2.

En noget ændret bestemmelse om umiddelbar ret til begrænset indvinding af vand fra vandløb er indeholdt i § 18, stk. 2, i forslaget til lov om vandforsyning m. v.

Til nr. 3.

Efter bestemmelsen i § 6 i forslaget til lov om vandforsyning m. v. kan miljøministeren efter forhandling med de kommunale organisationer bl. a. fastsætte regler om, i hvilket omfang vandindvindingstilladelser, der meddeles af amtsrådet, kan meddeles af kommunalbestyrelsen, når der foreligger godkendte planer. Som følge heraf er der ved nærværende lovforslags § 2, nr. 6, stillet forslag om, at også beføjelserne til at fastlægge beskyttelsesområder m. v. til fordel for vandforsyningsanlæg kan overføres til kommunalbestyrelserne. Formålet hermed er at sikre, at spørgsmålet

om vandindvindingstilladelse og spørgsmålet om fastlæggelse af beskyttelsesområder m. v. kan behandles af samme myndighed.

Den foreslåede ændring af vandløbsloven er derfor en konsekvens af, at der for fremtiden også vil være mulighed for, at det er kommunalbestyrelsen, der skal tage stilling til spørgsmålet om beskyttelse af vandforsyningsinteresser.

Til nr. 4.

Der er alene tale om en konsekvensændring, som følge af forslaget til lov om vandforsyning m. v.

Til nr. 5.

Ændringen er en konsekvens af, at vandløbsretternes kompetence til at meddele tilladelse til indvinding af vand fra vandløb foreslås overført til amtsrådene, jfr. bemærkningerne til nr. 6.

Til nr. 6.

Kapitel VIII i den gældende vandløbslov indeholder bestemmelser om indvinding af vand fra vandløb til brug for vandingsanlæg og fiskedamme (dambrug). Bestemmelserne foreslås ophævet, således at kompetencen til at meddele tilladelse til indvinding af vand fra vandløb som helhed tilkommer amtsrådene, der allerede efter den gældende vandforsyningslovs § 36 meddele tilladelse til indvinding af vand fra vandløb, når indvindingen ikke er omfattet af vandløbslovens bestemmelser. En sådan ordning vil være en naturlig forlængelse af amtsrådenes opgaver med hensyn til beskyttelsen af vandløbene. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 18 i forslaget til lov om vandforsyning m. v.

Det bemærkes, at bestemmelserne i vandløbslovens §§ 38-47 især har haft betydning for en regulering af markvandingsanlæg, der er baseret på overrisling fra kanaler, som fra et vandløb fører vandet ind over jordene og tilbage til vandløbet eller over i et andet. Bestemmelser om denne vandingsform har næppe praktisk betydning i dag, hvor nye anlæg til markvanding er baseret på en tilladelse efter vandløbslovens § 48 til oppumpning og spredning ved mekanisk kraft (regnkannoner).

Til nr. 7.

Ændringen er en konsekvens af, at vandløbslovens kapitel VIII foreslås ophævet. Med enkelte conse-

kvensændringer svarer bestemmelsen til § 49, stk. 2, i den gældende vandløbslov. Bestemmelsen indebærer, at det dambrugsregister, der blev oprettet ved vandløbslovens gennemførelse, opretholdes.

Til nr. 8.

Ændringen er en konsekvens af, at vandløbslovens kapitel VIII foreslås ophævet. Efter den gældende vandløbslovs § 48, stk. 2, 2. pkt., kan en tilladelse til at benytte vandet fra et vandløb til vanding af jorder ved oppumpning og spredning ved mekanisk kraft betinges af et rimeligt årligt bidrag til vandløbets vedligeholdelse. Dette princip opretholdes ved den foreslåede bestemmelse, der dog vil kunne bringes i anvendelse i forbindelse med alle former for indvinding af vand fra vandløb. Bestemmelsen stemmer hermed overens med de principper, der generelt er indeholdt i vandløbslovens § 100, stk. 1 og 2.

Til § 2.

§ 2 indeholder de konsekvensændringer i miljøbeskyttelsesloven, der er en følge af gennemførelsen af forslaget til lov om vandforsyning m.v.

Den ved nr. 3 foreslåede ændring af miljøbeskyttelseslovens § 14 indebærer dog en realitetsændring, idet bestemmelsen om påbud og forbud til beskyttelse af vandforsyningsanlæg for fremtiden også vil omfatte de vandforsyningsanlæg, der er omfattet af den gældende vandforsyningslovs § 11, d.v.s. vandforsyningsanlæg på egen grund til indvinding af grundvand til brug i husholdning og almindeligt landbrug samt i ringe omfang til anden almindelig anvendelse. Denne ændring står dels i forbindelse med, at der kan være trang til at beskytte sådanne vandforsyningsanlæg og at den tilsvarende bestemmelse i § 42 i vandforsyningsloven af 1969 også omfattede sådanne anlæg, dels med at forslaget til lov om vandforsyning m.v. ikke indeholder en afgrænsning af vandforsyningsanlæg, der svarer til den gældende lovs § 11.

Med hensyn til bestemmelsen i nr. 6 henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 3.

Til § 3.

Ferskvandsfiskerilovens §§ 31, stk. 2, og 36, stk. 3, indeholder bestemmelser, der sikrer en samordning mellem landvæsensretternes behandling af sager om indvinding af vand fra vandløb efter ferskvandsfiskeriloven og vandløbsloven. Ophævelsen af disse bestemmelser er en konsekvens af, at vandløbslovens kapitel VIII foreslås ophævet, og at vandløbsretternes kompetence til at meddele tilladelse til indvinding af vand fra vandløb samtidig foreslås overført til amtsrådene.

Efter miljøministeriets opfattelse bør de foreslåede ændringer i vandløbsloven ikke for øjeblikket give anledning til at overveje, om visse af landvæsensretternes beføjelser efter ferskvandsfiskeriloven kunne overføres til amtsrådene.

Det bemærkes i denne forbindelse, at miljøministeriet har nedsat et udvalg til undersøgelse af det i loven om landvæsensretter fastlagte landvæsensretsinstitut.

Udvalget har bl.a. til opgave at gennemgå den lovgivning, der forudsætter landvæsensretternes medvirken, og fremkomme med en indstilling om revision af denne lovgivning i relation til anvendelsen af landvæsensretsinstituttet, samt fremkomme med forslag til revision eller ophævelse af lov om landvæsensretter.

Uanset resultatet af udvalgets overvejelser skal udvalget i sin indstilling til miljøministeren redegøre for, hvor samtlige de opgaver, som efter gældende lovgivning påhviler landvæsensretterne, kan tænkes placeret, såfremt der måtte blive truffet beslutning om afskaffelse af landvæsensretterne.

Udvalget skal i øvrigt gennemgå samt udarbejde forslag til ændring af vandløbsloven.

Udvalget skal have afsluttet sit arbejde senest inden udgangen af 1978.

Til §§ 4 og 5.

§§ 4 og 5 indeholder de konsekvensændringer i lov om offentlige veje og lov om private fællesveje, der er en følge af forslag til lov om vandforsyning m.v.

Lovforslaget sammenholdt med gældende formulering.

Gældende formulering.

Vandløbsloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 523 af 26. september 1973 som ændret ved § 22 i lov nr. 311 af 19. juni 1974 og § 11 i lov nr. 329 af 26. juni 1975.

§ 3. Det er tilladt enhver grundejer at sænke grundvandet på egen ejendom til den for dyrkningen nødvendige dybde ved almindelig udgrøftning og dræning med afløb til bestående vandløb uden anvendelse af pumpeanlæg.

Stk. 2. Det er tilladt ejerne af tilstødende lodder fra egen grund at aflede såvel overfladevand som vand fra almindelige drænings- og udgrøftningsanlæg til vandløbene, herunder rørlagte strækninger af tidligere åbne vandløb. For så vidt der ved vandløbet forefindes et registreret dambrug, må reglerne i § 49 iagttages.

Stk. 3. Det er tilladt enhver at benytte vandet i vandløbene til brug i husholdning og almindeligt landbrug samt til næringsbrug af ringe omfang, jfr. dog §§ 48 og 49.

Stk. 4. Det er tilladt alle og enhver at sejle på fælles vandløb med robåde, kajakker, kanoer og lignende småfartøjer, som drives uden anvendelse af mekanisk kraft, dog ikke hvor det bevislig er til skade eller væsentlig ulempe for anden mands jagt, fiskeri, rørskår eller lignende, medmindre der haves særlig lovhjemmel eller adkomst til sejlads. Den, der lovligt spærrer for sådan sejlads, f. eks. ved anlæg af mølle, stigbord, hegn eller andet, skal anvise en til passering af hindringen bekvem adgangsvej over sin grund.

Stk. 5. Den ved nærværende paragraf hjemlede benyttelse af vandløbene medfører i øvrigt ingen ret til at betræde eller benytte andres ejendom, til at udøve fiskeri i vandløbene eller til at foretage foranstaltninger af nogen art i vandløbet. Den kan ikke udøves med hensyn til vandløb, der udelukkende er anlagt til særligt formål eller for en bestemt kreds af lodsejere, eller hvor der i

Forslaget.

§ 1.

I vandløbsloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 523 af 26. september 1973 som ændret ved § 22 i lov nr. 311 af 19. juni 1974 og § 11 i lov nr. 329 af 26. juni 1975, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 2, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

„Såfremt der inden for en afstand af 6 km oven for et registreret dambrug, jfr. § 83 a, foretages drænings- og udgrøftningsarbejde, skal der gives ejeren eller brugeren af det pågældende dambrug underretning om, hvornår arbejdet påbegyndes.“

2. § 3, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

Gældende formulering.

henhold til den hidtil gældende lovgivning er truffet anden bestemmelse, og skal fremtidig kunne udelukkes ved derom af vandløbsretten truffet beslutning.

§ 7. Sager angående de i denne lov omhandlede vandløb m. v. behandles af de i lov nr. 213 af 31. marts 1949 om landvæsensretter omhandlede landvæsensretter, nemlig:

landvæsensnævn,
landvæsenskommissioner og
overlandvæsenskommissioner.

Stk. 2. Landvæsenskommissionen er første instans i alle sager, der behandles efter denne lov, medmindre de er henlagt til landvæsensnævn. Såfremt en sag for landvæsenskommissionen tillige omfatter spørgsmål, der efter stk. 3 er henlagt til landvæsensnævnet, afgøres også disse spørgsmål af kommissionen. Fremkommer der under en sag efter vandløbsloven spørgsmål om beskyttelse af en vandforsyningsinteresse, overgår spørgsmålet til behandling af amtsrådet, hovedstadsrådet eller ministeren for forureningsbekæmpelse i henhold til miljøbeskyttelsesloven eller vandforsyningsloven. Ministeren kan fastsætte regler om eller bestemme, at sager eller grupper af sager efter denne lov, bortset fra sager om erstatning efter § 89, skal overgå til ham, til hovedstadsrådet eller til vedkommende amtsråd.

Stk. 3. De opgaver, der efter denne lov er henlagt til landvæsensnævn og landvæsenskommissioner, varetages i Københavns kommune af den særlige landvæsenskommission, som er nævnt i vandforsyningslovens § 5, stk. 2.

Stk. 4. De opgaver, der efter denne lov er henlagt til amtsrådet, varetages i Københavns og Frederiksberg kommuner af hovedstadsrådet.

Stk. 5. Til landvæsensnævnet henlægges:

1. Sager om kommunevandløbs regulering, rørlægning og vedligeholdelse (§§ 18-29, 35 og 36, 88 og 100).
2. Sager angående private vandløbs regulering, rørlægning og vedligeholdelse (§§ 30-32, 35, 37, 87, 88 og 100).
3. Sager om anlæg af nye kommune- eller private vandløb, herunder dræn (§§ 18-32 og 100).

Forslaget.

3. I § 7, *stk. 2, 3. pkt.*, udgår: „af amtsrådet, hovedstadsrådet eller ministeren for forureningsbekæmpelse“.

4. I § 7, *stk. 3*, ændres „vandforsyningslovens § 5, stk. 2“ til: „vandforsyningslovens § 9, stk. 2“.

5. I § 7, *stk. 5*, ophæves nr. 4, og i nr. 8 ændres: „§ 3, stk. 5“ til: „§ 3, stk. 4“.

Nr. 5-8 bliver herefter nr. 4-7.

Gældende formulering.

4. Sager om vandingsanlæg ved opstemning og overrisling, hvis vandet indtages fra kommunevandløb og private vandløb (§§ 38-45 og 87-88).
5. Sager om private udpumpningsanlæg (§§ 51-52 og 87-88), medmindre udpumpningen sker til amtsvandløb.
6. Sager om broanlæg over kommunevandløb og private vandløb (§§ 24, 62, 87, 88 og 94), medmindre anlægget i medfør af § 9, stk. 3, er optaget i højere klasse.
7. Sager om opstemningsanlæg ved kommunevandløb og private vandløb (§§ 4, 24, 63-67 og 87-88), medmindre anlægget i medfør af § 9, stk. 3, er optaget i højere klasse.
8. Sager om medbenyttelse (§ 3, stk. 5, og § 93, stk. 2 og 3) og om uberettiget udnyttelse eller beskadigelse af kommunevandløb eller private vandløb (§§ 3, 4, 102-103), medmindre der i sidstnævnte tilfælde tillige søges erstatning for allerede forvoldt skade.

VIII. Vandingsanlæg og fiskedamme.a) *Vandingsanlæg.*

§ 38. Ønsker nogen at benytte vandet fra et vandløb eller en sø til vanding af jorder, skal forslag i så henseende forelægges en vandløbsret, og sagen behandles og afgøres efter de for regulering af private vandløb og anlæg af nye vandløb gældende bestemmelser, i det omfang disse er anvendelige, og efter de i det følgende anførte særlige bestemmelser.

Stk. 2. Hvilken vandløbsret, der skal behandle sagen afgøres efter det vandløbsklasse, hvorfra vandet tages, medmindre der ved den pågældende vandløbsstrækning findes opstemningsanlæg i højere klasse, i hvilket tilfælde denne højere klasse bliver afgørende. Samtidig med begæring om nedsettelse af en vandløbsret skal rekvirenten fremsende et på grundlag af fornødne forundersøgelser udarbejdet forslag, en mellem de interesserede afsluttet overenskomst om anlæggets drift og bestyrelse samt overslag over udgifterne og et matrikelskort over de interesserede ejendomme.

Forslaget.

6. Kapitel VIII (§§ 38-49) ophæves.

Gældende formulering.

Stk. 3. Efter undersøgelse af overenskomsten og det planlagte vandingsanlæg afgør vandløbsretten med tilslutning fra amtsrådet, om anlægget skal udføres, og hvilke foranstaltninger der skal træffes i anledning heraf.

Stk. 4. Senere ændringer i eller nedlæggelse af et vandingsanlæg skal forelægges for vandløbsretten overensstemmende med reglerne for nyanlæg.

§ 39. Intet vandingsanlæg må iværksættes ved et vandløb, som benyttes til offentlig vandforsyning eller sejlads, eller som i henhold til en af vedkommende minister udstedt bekendtgørelse er fundet egnet til sådan benyttelse, medmindre der foreligger samtykke fra vedkommende minister.

§ 40. Ethvert vandingsanlæg skal indrettes således, at intet unyttigt forbrug af vandet eller unyttig opstemning til skade for andre finder sted.

Stk. 2. Det vand, som ved et vandingsanlæg tages fra et vandløb, skal fortrinsvis tildeles de til vandløbets vedligeholdelse hidragspligtige jorder. Påhviler vedligeholdelsen det offentlige, eller er den tilstedeværende vandmasse tilstrækkelig, kan vandløbsretten give ejerne af andre jorder adgang til at deltage i vandingen, i hvilken henseende særlig de jorder skal komme i betragtning, over hvilke de til vandingsanlægget fornødne kanaler og ledninger føres, jfr. § 44.

§ 41. De i henhold til § 40, stk. 2. 1. pkt., til vanding fortrinsberettigede ejendomme har i forhold til størrelsen af deres til vanding egnede arealer lige ret til vandløbets disponible vandmasse, således at der, når et vandingsanlæg iværksættes på den ene bred, kun kan tildeles dette anlæg en sådan andel af vandmassen, som svarer til forholdet mellem de til vanding fortrinsberettigede arealer på hver side af vandløbet på den strækning, der ligger mellem det punkt, hvor vandet optages, og det punkt, hvor vandingsanlægget afsluttes. Vandløbsretten

Forslaget.

Gældende formulering.

foreskriver de nærmere regler, som med hensyn til en sådan deling af vandet bliver at iagttage ved indretningen af vandingsanlægget. For så vidt og så længe lodsejerne på den anden side af vandløbet ikke udnytter vandet, kan der dog gives tilladelse til, at dette uden erstatning udnyttes af det anlæg, som agtes iværksat.

§ 42. Såfremt et vandingsanlæg påfører nogen tab eller ulempe, skal der, for så vidt de pågældende ulemper ikke opvejes ved de fordele, anlægget i andre henseender måtte medføre for de vedkommende, og de ej heller kan fjernes ved dertil sigtende efter vandløbsrettens bestemmelse trufne foranstaltninger, tillægges de skadelidende en af vandløbsretten fastsat godtgørelse hos deltagerne i vandingsanlægget. For tab af vand ved fordampning fra plantevæksten ydes ikke erstatning.

§ 43. Det stemmeværk eller pumpeanlæg, ved hvis hjælp vandingen agtes iværksat, kan støttes til eller anbringes på anden mands grund mod fuldstændig erstatning.

Stk. 2. For stemmeværker til vanding gælder i øvrigt bestemmelserne i §§ 63-64 og 66-67.

§ 44. Såvel den til iværksættelse af et vandingsanlæg fornødne hovedkanal som de øvrige til anlægget hørende kanaler, ledninger, diger, bassin m.v. kan anlægges på anden mands grund, når dette af vandløbsretten skønnes at være en nødvendig betingelse for en heldig gennemførelse af vandingsanlægget.

§ 45. Vandløbsretten har at påse, at vandingsanlægget så vidt muligt indrettes således, at anden mands jorder ikke udsættes for oversvømmelse eller andre skadelige følger af den opstemning, der er nødvendig for vandingsanlægget, og vandløbsretten kan i så henseende påbyde udførelsen af særlige anlæg, sigtende til at fjerne, formindske eller vederlægge skaden, eventuelt ved at give adgang til at deltage i benyttelsen af vandet. Enhver skadelidende har derhos krav på efter vandløbsrettens nær-

Forslaget.

Gældende formulering.

mere bestemmelse at erholde fuld erstatning hos deltagerne i vandingsanlægget.

Stk. 2. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler om, hvilke biologiske og hygiejniske oplysninger, der skal forelægges vandløbsretten.

§ 46. Frem sættes der for vandløbsretten af ejeren eller brugeren af en ved det pågældende vandløb beliggende vandmølle, fabrik eller andet lignende anlæg indsigelse mod iværksættelsen af et vandingsanlæg, fordi dette formenes at ville berøve værket noget af den vandmasse, hvortil dette efter sin særlige adkomst har ret, har vandløbsretten først at undersøge, om denne indsigelse er begrundet.

Stk. 2. Finder vandløbsretten, at vandingsanlæggets iværksættelse ikke vil gøre noget skår i den det bestående anlæg tilkommende ret, når samtlige til dette hørende indretninger holdes i behørig stand, tillægges der vandingsanlægget fremme uden hensyn til den fremsatte indsigelse.

Stk. 3. Kommer derimod vandløbsretten til det resultat, at vandingsanlæggets iværksættelse vil berøve det bestående anlæg noget af den vandmasse, hvortil dette har ret, skal denne omstændighed dog ikke være til hinder for, at der tillægges vandingsanlægget fremme, når den omhandlede forringelse af vandmassen ikke er af væsentlig betydning for det bestående anlægs fremtidige brugbarhed og beståen; men der tilkommer i så fald det bestående anlægs ejer og bruger fuld erstatning hos deltagerne i vandingsanlægget. Størrelsen af denne erstatning fastsættes af vandløbsretten, om fornødent under medvirkning af uvildige, af vandløbsretten tilkaldte sagkyndige.

Stk. 4. Finder endelig vandløbsretten, at vandingsanlægget vil medføre en forringelse af den det bestående anlæg tilkommende vandmasse, som vil være af væsentlig betydning for dettes fremtidige brugbarhed og beståen, kan vandingsanlæggets gennemførelse ikke fremtvinges mod protest fra det bestående anlægs ejer eller bruger, medmindre vandløbsretten skønner, at det bestående anlægs værdi i forhold til vandingsinteresserne er så ringe, at det bestående

Forslaget.

*Gældende formulering.**Forslaget.*

anlæg bør nedlægges i overensstemmelse med reglerne i §§ 68 og 69.

Stk. 5. De samme regler gælder, når vandingsanlæggets iværksættelse vil bevirke forøget bagvande for det bestående anlæg.

§ 47. Tilsyn med vedligeholdelsen af de til vandingsanlægget hørende kanaler, stemmewærker, pumpeanlæg, sluser og broer m. v. sker i overensstemmelse med reglerne i kapitel XII.

§ 48. Ønsker nogen i videre omfang. end nærværende lovs § 3, stk. 3, tillader det, at benytte vandet fra et vandløb til vanding af jorder ved oppumpning og spredning ved mekanisk kraft, skal forslag i så henseende forelægges en vandløbsret og sagen behandles efter bestemmelserne i §§ 38-47 i det omfang, disse er anvendelige, og efter de i det følgende anførte særlige bestemmelser. Amtsvandinspektøren kan dog meddele de til vandløbet grænsende ejendomme ret til vanding af egne jorder, for så vidt dette kan ske uden skadelig forringelse af vandløbets vandføring.

Stk. 2. Vandløbsretten fastsætter efter en foretagen undersøgelse af mulighederne for den mest formålstjenlige udnyttelse af den til rådighed stående vandmængde og under hensyntagen til de for retten fremsatte ønsker, hvilket vandforbrug der kan tillades. Tilladelsen kan gøres betinget af et rimeligt årligt bidrag til vandløbets vedligeholdelse.

Stk. 3. Retten til udnyttelse af vandet skal tidsbegrænses, således at sagen efter forløbet af 10 år på begæring optages til fornyet prøvelse ved vandløbsretten.

Stk. 4. Retten til udnyttelsen af vandet fortabes, såfremt den efter vandløbsrettens skøn ikke udnyttes efter formålet i fem på hinanden følgende år.

Stk. 5. Oplysning om de af amtsvandinspektøren i henhold til stk. 1 meddelte tilladelser og de af vandløbsretten afsagte kendelser samt de for vandløbsretten indgåede forlig skal tilføres vandløbsbogen.

Stk. 6. Ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte regler om grænser for den vandindvinding, der kan tillades i medfør af afsnit a).

*Gældende formulering.*b) *Fiskedamme.*

§ 49. Ønsker nogen at benytte vandet fra et vandløb til fiskedamme, og andres interesser berøres heraf, skal forslaget, når dette er godkendt efter miljøbeskyttelsesloven og naturfredningsloven, forelægges en vandløbsret. Sagen behandles og afgøres efter § 48 i det omfang, denne bestemmelse er anvendelig.

Stk. 2. Det påhviler amtsvandinspektøren at foretage en registrering af de dambrug, der ved denne lovs ikrafttræden findes inden for hans embedsområde. Nye dambrug, der oprettes ved vandløbsrettens medvirken, skal optages i dette register, idet vandløbsrettens formand tilstiller den pågældende amtsvandinspektør oplysninger om beliggenhed og ejerforhold ved det nye dambrug. Nedlægges et registreret dambrug skal dets ejer meddele dette til amtsvandinspektøren, der derefter sletter det af registret. Registret skal være fremlagt på amtsvandinspektørens kontor, og afskrifter kan rekvireres i forbindelse med planlægning af afvandingsarbejder.

Stk. 3. Såfremt der inden for en afstand af 6 km oven for et registreret dambrug foretages drænings- og udgrøftningsarbejde, skal der gives ejeren eller brugeren af det pågældende dambrug underretning om, hvornår arbejdet påbegyndes.

§ 50. (Ophævet).

§ 100. Forøges afløbsvandmængden ved bebyggelse, ved vejanlæg, ved oppumpning fra brunkulslejer, tørvemoser o. lign. eller ved boringer til grundvandet, kan enhver interesseret indbringe sagen for vandløbs-

Forslaget.

7. Efter § 83 indsættes:

„§ 83 a. Amtsvandinspektøren foretager en registrering af de dambrug, der findes inden for hans embedsområde. Nedlægges et registreret dambrug, skal ejeren meddele dette til amtsvandinspektøren, der derefter sletter dambruget af registret. Registret skal være fremlagt på amtsvandinspektørens kontor, og afskrifter kan rekvireres i forbindelse med planlægning af afvandingsarbejder.“

Gældende formulering.

retten, der kan påligne de arealer, hvorfra den forøgede afstrømning hidrører, bidrag til vandløbets regulering og vedligeholdelse.

Stk. 2. Tilføres der et vandløb spildevand, der i nævneværdig grad forøger arbejdet ved vandløbets oprensning, kan der pålignes de ejendomme, hvorfra ulemperne hidrører, bidrag til vandløbets regulering og vedligeholdelse.

Lov nr. 372 af 13. juni 1973 om miljøbeskyttelse som ændret ved § 4 i lov nr. 288 af 26. juni 1975.

§ 12. Når amtsrådet i henhold til vandforsyningslovens § 13 giver tilladelse til et vandforsyningsanlæg, kan det fastlægge et beskyttelsesområde, inden for hvilket sivebrønde m. v., der modtager tilløb fra wc, og eventuelt andre af de af § 11. stk. 1. omfattede forhold skal være forbudt efter udløbet af en nærmere fastsat frist.

§ 13. Når amtsrådet i henhold til vandforsyningslovens § 36 giver tilladelse til, at et offentligt vandforsyningsanlæg indvinder vand fra vandløb, kan der fastlægges et beskyttelsesområde, inden for hvilket der ikke må drives erhvervsvirksomheder, institutioner, campingpladser og lignende eller findes oplag af stoffer, der kan forurene vandforsyningsanlægget.

§ 14. Amtsrådet kan meddele forbud eller påbud til forebyggelse af fare for forurening af bestående eller fremtidige vandforsyningsanlæg, hvortil der kræves tilladelse i henhold til vandforsyningslovens §§ 12 eller 13. Amtsrådet kan meddele de påbud og forbud, der er nødvendige for at sikre, at vandløb, der udnyttes af vandforsyningsanlæg i medfør af vandforsyningslovens §

Forslaget.

8. I § 100 indsættes som *stk. 3:*

„*Stk. 3.* Medfører indvinding af vand fra et vandløb, at arbejdet ved vandløbets vedligeholdelse i nævneværdig grad forøges, kan det pålægges vandindvindingsanlæggets ejer at yde et rimeligt bidrag til vandløbets regulering og vedligeholdelse.“

§ 2.

I lov nr. 372 af 13. juni 1973 om miljøbeskyttelse som ændret ved § 4 i lov nr. 288 af 26. juni 1975 foretages følgende ændringer:

1. I § 12. *stk. 1.* ændres „vandforsyningslovens § 13 giver tilladelse til et vandforsyningsanlæg“ til: „vandforsyningslovens § 20 giver tilladelse til et vandindvindingsanlæg til indvinding af grundvand“.

2. I § 13. *stk. 1.* ændres „vandforsyningslovens § 36“ til: „vandforsyningslovens § 20“.

3. I § 14. *stk. 1. 1. pkt.* ændres „vandforsyningsanlæg, hvortil der kræves tilladelse i henhold til vandforsyningslovens §§ 12 eller 13“ til: „vandindvindingsanlæg til indvinding af grundvand“.

4. I § 14. *stk. 1. 2. pkt.* ændres „vandforsyningslovens § 36“ til: „vandforsyningslovens § 20“.

Gældende formulering.

36, ikke forurenes til skade for vandforsyningen gennem tilledning eller udkastning af stoffer eller gennem benyttelse til kreaturvanding, vask eller lignende. Amdsrådet kan bestemme, at der ikke må drives fiskeri og foretages sejlads i sådanne vandløb, eller at dette kun må ske på nærmere fastsatte betingelser.

§ 15. — — —.

Stk. 2. I sager om hovedstadsområdets vandforsyning træffes afgørelser, der efter dette kapitel henhører under en landvæsensret, af den særlige landvæsensret, som er nævnt i vandforsyningslovens § 5, stk. 2.

Lov nr. 66 af 23. marts 1965 om ferskvandsfiskeri.

§ 31. — — —.

Stk. 2. Såfremt der i henhold til vandløbslovens § 38 er nedsat en vandløbsret til afgørelse af spørgsmålet om oprettelse af et engvandingsanlæg, afgøres spørgsmålet om vandingsgitrets anbringelse af denne vandløbsret. Der vil i så fald samtidig være at træffe afgørelse om, hvorledes gitrene m. m. skal indrettes og anbringes, og til hvilke tider de skal være i brug m. m.

§ 36. — — —.

Stk. 3. Såfremt der i henhold til vandløbsloven er nedsat en vandløbsret til afgørelse af spørgsmålet om oprettelse af dambrug, afgøres spørgsmålet om de nævnte foranstaltninger af denne vandløbsret.

Lov om offentlige veje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 585 af 20. november 1975.

§ 106. Arbejder på ledninger i eller over landeveje og kommuneveje, herunder nød-

Forslaget.

5. I § 15, stk. 2, ændres „vandforsyningslovens § 5, stk. 2“ til: „vandforsyningslovens § 9, stk. 2.“.

6. I § 15 indsættes som *stk. 3*:

„*Stk. 3.* Ministeren kan efter forhandling med de kommunale organisationer fastsætte regler om, i hvilket omfang de beføjelser, der efter §§ 12-14 er henlagt til amtsrådet henholdsvis hovedstadsrådet, kan udøves af kommunalbestyrelsen.“

§ 3.

I lov nr. 66 af 23. marts 1965 om ferskvandsfiskeri ophæves § 31, stk. 2, og § 36, stk. 3.

§ 4.

I § 106, stk. 1, i lov om offentlige veje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 585 af 20. november 1975, ændres „efter § 12, stk. 5, § 14, stk. 2, og § 15, stk. 1, i lov om vandforsyning“ til:

Gældende formulering.

vendig flytning af ledninger m. v. i forbindelse med vejens regulering eller omlægning, bekostes af vedkommende ledningsejer, medmindre andet særligt er bestemt ved overenskomst eller kendelse afsagt af en landvæsenskommission eller ekspropriationskommission nedsat i henhold til lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom eller afgørelse truffet af en kommunalbestyrelse, et amtsråd eller hovedstadsrådet efter § 12, stk. 5, § 14, stk. 2, og § 15, stk. 1, i lov om vandforsyning.

— — —

Lov om private fællesveje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 587 af 20. november 1975.

§ 52. Arbejder på ledninger i eller over private fællesveje og udlagte private fællesveje, herunder nødvendig flytning af ledninger m. v. i forbindelse med vejens anlæg, regulering eller omlægning, bekostes af vedkommende ledningsejer, medmindre andet særligt er bestemt ved overenskomst eller kendelse afsagt af en landvæsenskommission eller ekspropriationskommission nedsat i henhold til lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom, eller afgørelse truffet af en kommunalbestyrelse, et amtsråd eller hovedstadsrådet efter § 12, stk. 5, § 14, stk. 2, og § 15, stk. 1, i lov om vandforsyning.

Forslaget.

„efter vandforsyningslovens §§ 37 og 38, jfr. § 40 sammenholdt med § 5“.

§ 5.

I § 52 i lov om private fællesveje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 587 af 20. november 1975, ændres „efter § 12, stk. 5, § 14, stk. 2, og § 15, stk. 1, i lov om vandforsyning“ til: „efter vandforsyningslovens §§ 37 og 38, jfr. § 40 sammenholdt med § 5“.